

nesker, der nu en Gang har skaffet sig et saadant Køretøj, saaledes at de kan faa Tid til at bruge det i en vis Periode og de Penge, der er sat i det, blive anvendt paa en rimelig Maade. Nogen Tidsfrist bør der derfor være. Jeg vil mene, det er en udmærket Bestemmelse.

Derimod er jeg noget ked af den nye Bestemmelse om Lygteføring. I den gældende Lov hedder det, at Lygten skal kunne oplyse Vejbanen i 12 m's Længde foran Køretøjet, men nu siger man, at Lygten skal belyse Vejbanen „i tilstrækkelig Grad uden at virke stærkt blændende“. Men hvad er det at belyse Vejbanen i tilstrækkelig Grad? Det er ogsaa et meget elastisk Udtryk, som det vil være vanskeligt for Myndighederne at definere. Bliver Lyset saa stærkt, at det kan oplyse Vejbanen i tilstrækkelig Grad, er det ogsaa vanskeligt at sige, om det ikke virker blændende. Dette er et Spørgsmaal, man maa se, hvis det er muligt, at faa en bedre Løsning af i Udvalget. Lygtespørgsmaalet er i Virkeligheden af saare stor Betydning, ja, jeg tror, det er et af de Spørgsmaal, der er vigtigst for den gode Færdsel. Vi kender vistnok alle disse Biler, der fører store, skarpe Sole, som blænder i lang Afstand, blænder Førere, blænder Fodgængere, blænder Cyklister. Hvad enten det er Fodgængere eller Cyklister eller almindelige Bilførere, gør de klogt i at holde stille, medens en saadan Hertug kører udenom; han lyser alting op, naar han kører forbi, og naar han er forsvundet, bliver der saa mørkt, at der gaar en lille Tid, inden man kan orientere sig. Disse Lys er meget generende og meget farlige, og de har bevirket mange Ulykker. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om man i Udvalget kunde finde paa noget, der var bedre.

I § 9 er det fastslaet, at Lastbiler skal have et Spejl, hvori Føreren kan se, hvad der kommer kørende bagfra. Jeg vil mene, at en saadan Bestemmelse vilde være ganske glimrende, for saa vidt de fleste Chauffører var kvindelige; men det er de jo ikke, specielt ikke paa Lastbilerne. Jeg kunde tænke mig, at en kvindelig Chauffør ikke vilde fornægte sit Køn, men kige lidt i Spejlet for at se, hvad der kom bagfra. Men Manden sidder gerne stille, passer sin Pibe og lader Vognen rumle og rasle, saa at han ikke kan høre, hvad der kommer bagfra, og Spejlet bryder han sig meget lidt om. Det er vist rigtigst at paabyde Lastbil-Chauffører, at hvis de har et Læs, som giver meget Spek-

takek, saa det er umuligt at høre Signaler bagfra — der kan ogsaa være Hestekøretøjer, som vel kan køre udenom et Lastautomobil, der bevæger sig langsomt hen ad Vejen midt paa Vejbanen —; skal de en Gang imellem kige i Spejlet for at erkyn- dige sig om, hvem der kommer bagefter.

Hvorfor Justitsministeren i Henhold til § 10 skal have Bemyndigelse til at dispensere fra §§ 4—9, staar mig ikke helt klart.

Jeg er heller ikke Tilhænger af, at militære Køretøjer skal undrages det almindelige Syn. Jeg synes ikke, der er Grund til at give dem en Særstilling.

I Eftersynsparagraffen hedder det, at Politiet til enhver Tid kan forlange et Køretøj fremstillet til Eftersyn. Jeg vil dog mene, at det kan blive lidt ubehageligt for de private Køretøjer, hvis en Politimester er lidt emsig og forlanger, at de skal stille til Eftersyn hvert Kvartal. Jeg kunde tænke mig, at man sagde, at de kunde kræves til Eftersyn, dog ikke mere end een Gang om Aaret. Derimod er det ganske naturligt, at Drosker og Rutebiler kommer til hyppigere Eftersyn, det ligger i Sagens Natur. Det er vist i øvrigt krævet i de kommunale Politivedtægter, saa den Bestemmelse tror jeg allerede er gældende.

Den ærede Ordfører for Venstre anførte, at man nu vilde gaa over til faste Kørelærere, og det ærede Medlem fandt, at det sikkert vilde være en Betyggelse. Det er jeg nu ikke aldeles enig med ham i. Vi havde efter den tidligere Lov faste Kørelærere, og i mange Tilfælde virkede disse alt andet end hensigtsmæssigt. De fik en bestemt Betaling for at lære en at køre, og det var om at gøre at faa ham udlært saa hurtigt som muligt, for at de kunde faa flere Elever. Der ligger ganske vist noget besnærende i, at det staar paa Papiret, at det er en autoriseret Kørelærer; saa tror man, han gør sig mere Umage. Jeg tror imidlertid, at den Maade, hvorpaa man nu lærer, er lige saa betryggende. Og i Virkeligheden er det ikke ham, der lærer fra sig, der skal yde det betryggende Moment; det er den Mand, der er den sagkyndige, som skal foretage Prøven; han skal ofre mere Tid paa denne Prøve, han skal være mere grundig, kunne mærke, om Eleven er febrilsk, om han har Herredømme over Bilen, og om han forstaar de Ting, han har med at gøre. Der ligger Kravet, og han maa saa hellere kassere den paagældende, hvis denne ikke kan bestaa Prøven, end give ham Førerbevis